

P R Æ F A T I O.

runt: unde de viris sanctis sæpissimè in nostris scriptoribus legitur ; Amandatus est ad disciplinam in Hiberniam. *Similia quoque in Cambro-Britannicorum Sanctorum Vitis subinde occurrunt: quibus etiam, de Marco & Sulgeno Britannis, ista visum est adjicere. Sic enim in extremol. i. de miraculis S. Germani Capitulo, Ericus Antissiodorensis de Marco scribit. Qui natione Britto, educatus verò in Hiberniâ, post longa Pontificalis sanctitatis exercitia, ultroneam sibi peregrinationem indixit. Sic traductus in Franciam, piissimique regis Caroli (illius nempe qui Calvus est dictus) munificentia illectus, apud beatorum Medardi & Sebastiani coenobium anachoriticam exercet vitam; singularis nostro tempore unicæ philosophi sanctitatis. De Sulgeno qui sub annum 1070. Episcopus Menevensis fuit, ipsius filius Joannes hunc in modum cecinit.*

Exemplo patrum, commotus amore legendi,
Ivit ad Hibernos Sophiâ, mirabile, claros.
Sed cum jam cimba voluisset adire revectus
Famosam gentem scripturis atque magistris:
Appulit ad Patriam, ventorum flatibus actus,
Nomine quam noto perhibent Albania longè.
Ac remoratus ibi certè tum quinque per annos
Indefessus agit votum, &c.
His ita digestis Scotorum visitat arva:
Ac mox scripturas multo meditamine sacras,
Legis divinæ scrutatur sæpè retractans.
Ast ibi per denos * tricens jam placidus annos

* trinos.

) () (2

Con-